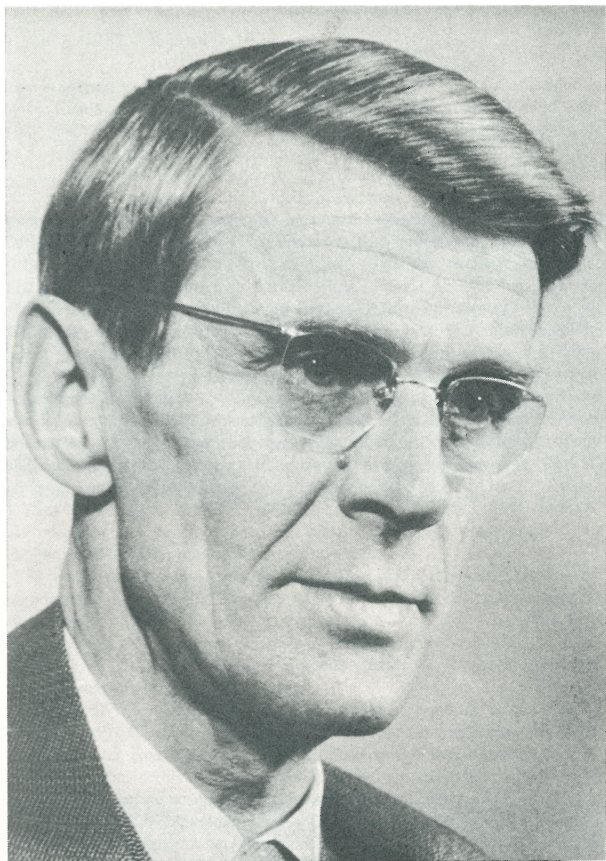

BENT NICOLAI ANDERSEN
4. marts 1902–5. januar 1975

BENT NICOLAI ANDERSEN

4. marts 1902 – 5. januar 1975

Bent Andersen var født i Faaborg som søn af bibliotekar Jens Julius Andersen og Ida Camilla Raahauge. Han var student fra Sorø Akademi og blev cand. med. 1928. Sin almindelige medicinske uddannelse fik han i København og havde bl. a. haft ansættelse ved børneafdelingerne på Sundby Hospital, Rigshospitalet og Børnehospitalet på Fuglebakken. 1936 disputerede han på afhandlingen *Undersøgelser over spæde Børns Ventrikelsekret med særligt Henblik på Pepsin-Løbeproblemet*, altså et pædiatrisk-biokemisk arbejde som blev udført på Carlsberglaboratoriet, hvis chef var hans svigerfader, professor S. P. L. Sørensen.

Bent Andersen var vel udrustet, da han i 1940 blev overlæge ved Århus Kommunehospitalers nyoprettede børneafdeling. Samme år blev han udnævnt til professor i pædiatri, den første ved Aarhus Universitet. Børneafdelingen var den første pædiatriske afdeling i Jylland og den blev først og fremmest etableret for at skabe mulighed for at hele den lægevidenskabelige uddannelse kunne foregå i Århus. Trods ydre vanskeligheder lykkedes det i løbet af få år Bent Andersen at få etableret en velrenommeret afdeling og flere gange at få den udvidet. Det hører til Bent Andersens fortjenester, at afdelingen efterhånden fik status som landsdelsafdeling for Jylland med et repræsentativt patientmateriale, som kunne danne grundlag for en universitetsundervisning i børnesygdomme uden for København.

Bent Andersens forelæsninger og klinikker for studerende og for sundhedsplejersker var højt værdsatte og stærkt personligt prægede. Hans undervisning var i høj grad hvad der nutildags kaldes praksisrelevant.

Af væsen kunne Bent Andersen umiddelbart virke reserveret, formel, lidt højtidelig og utilnærmelig, men han var respekteret af sine reservelæger og sygeplejersker. Særlig i de første år af sin funktionstid i Århus kom han til at stå i nært forhold til flere af det dengang ikke så store antal læger og sygeplejersker på afdelingen, som han prægede stærkt, og mange medarbejdere står i stor taknemmelighedsgæld til ham.

Bent Andersen var en stor kliniker med en særlig sans for børn og en ret enestående forståelse af forældrenes problemer. Hans interesse for biokemiske forhold afløstes efterhånden af en stærk optagethed af barnealderens psykiske problemer. Hans medicinske og psykologiske indsigt resulterede i flere værdifulde arbejder om psykosomatiske reaktioner hos børn. Afhandlingen *Et Bidrag til de recidiverende Mavesmerters Klinik i Barnealderen* fra 1943 (sammen med Frode Dalgaard) var et pionerarbejde, som – på et tidspunkt hvor de somatiske årsagsfaktorer var enerådende – fremhævede de psykiske og sociale faktors betydning.

I mange år var Bent Andersen præget af en alvorlig hjertesygdom som følge af gigtfeber allerede i gymnasieårene, men med uhyre pligtfølelse og samvittighedsfuldhed blev afdelingen og studenterundervisningen passet selv i perioder med invaliderende sygdom. Sygdommen svækkede dog utvivlsomt hans initiativ, hans indsats for fagets nødvendige ekspansion og mulighed for personlig

kontakt med omverdenen. En hjerteoperation i 1950'erne rettede betydeligt på hans tilstand, men han foretrak at tage sin afsked i 1966. Tanken om at være med til at føre den nye studieordning, som betød en væsentlig udvidelse af undervisningen, ud i livet og det stærkt stigende studenterantal bekymrede ham.

Han levede de sidste år en tilbagetrukket tilværelse, stadig optaget af sin interesse for musik og litteratur, med få nære venner, stedse hjulpet og støttet på enestående vis af sin hustru.

Torben Iversen
Ole Mortensen